

Andrzej Radziewicz-Winnicki

Od Redaktora

Chowanna 2, 5-6

1995

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

„Chowanna”	Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego	Katowice 1995	R. XXXVII (XLVIII)	T. 2 (5)	s. 5—6
------------	--	---------------	-----------------------	-------------	--------

Od Redaktora

Niniejszy zeszyt „Chowanny” przygotowano do druku pod egidą Katedry Pedagogiki Społecznej Uniwersytetu Śląskiego. Ukazuje on się w czasie, gdy względy oszczędnościowe zmuszają wiele akademickich jednostek organizacyjnych do redukcji własnych przedsięwzięć wydawniczych. Za sprawą przychylnych, a zarazem pragmatycznych rozstrzygnięć byłego Redaktora naczelnego Pani Profesor Zofii Ratajczak oraz obecnego — Pana Profesora Henryka Moroza, kolejno ukazujące się tomy przygotowywane będą do druku pod redakcją poszczególnych członków Kolegium Redakcyjnego. Utrzymany zostanie dotychczasowy — ogólnopolski — charakter i oblicze periodyku. W oddanym do rąk Czytelników numerze większość autorów stanowią pracownicy dydaktyczno-naukowi związani z akademickim ośrodkiem uniwersyteckim Górnego Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego.

Jako przedstawiciel grupy osób reprezentujących pedagogikę społeczną pragnąłem w tym tomie przede wszystkim zaakcentować niektóre problemy społeczne występujące w naszym kraju w okresie szczególnie nasilonej transformacji. Dokonujące się przeobrażenia niosą często przykre w społecznym odczuciu skutki, takie jak: bezrobocie, ubóstwo, narastanie wielu zjawisk patologicznych z zakresu demoralizacji czy przestępczości, ograniczenie sfery działań opiekuńczych itp.

Akcentując wybrane zagadnienia, poszczególni autorzy zdają się uzasadniać tezę o występowaniu określonej zależności pomiędzy efektywnością podejmowanych działań o charakterze profilaktycznym i kompensacyjnym a stopniem zorganizowania i zintegrowania lokalnych pozaszkol-

nych środowisk wychowawczych. Działalność integracyjna prowadzona w środowisku lokalnym obejmuje korektę, a zarazem modyfikację dotychczasowych wpływów i oddziaływań wychowawczych. Poszerzono tradycyjny krąg tematów immanentnie związanych z dotychczasowym rozwojem sygnalizowanej uprzednio subdyscypliny.

Proponując Czytelnikom przyjęcie określonego typu analiz, często pomijamy teorie pajdocentryczne, których jakże wiele w klasycznych podręcznikach z zakresu pedagogiki. To według nich wychowanie powinno być nakierowane głównie na możliwości i potrzeby dziecka. W ramach prezentowanego spojrzenia proponujemy raczej współczesną, europejską koncepcję współdziałania edukacji i lokalnego środowiska. Po pierwsze, wyróżnia ją położenie akcentu na społeczny aspekt zagadnienia, tj. narzucania w szkole bądź w innym instytucjonalnie zorganizowanym środowisku wychowania jednej ze strategii dominacji społecznej, kulturowej czy klasowej, po drugie zaś — przyjęte przez większość autorów źródła teoretyczne.

Moim zdaniem te bardzo ograniczone — ze względu na możliwości wydawnicze — informacje składają się na niezbędne wademekum wiedzy ogólnej pedagoga o procesie następujących przemian we współczesnym świecie. Są one szczególnie użyteczne w inżynierii społecznej prowadzonej właśnie przez pedagoga społecznego. Chciałbym podkreślić, iż zarysowane w niniejszym opracowaniu kwestie wymagają dalszych analiz, które zamierzamy kontynuować.

Oddawany w ręce Czytelnika tom ukazuje się dzięki subsydiom redaktorów serii wydawniczych Uniwersytetu Śląskiego obu pionów: Pedagogiki i Psychologii. Za środki finansowe oraz zainteresowanie tak ważną, naszym zdaniem, problematyką okazane przez Redaktora naczelnego „Chowanny”, tudzież członków Kolegium Redakcyjnego, w imieniu wszystkich autorów składam tą drogą szczerze i bardzo serdeczne podziękowania.

Andrzej Radzewicz-Winnicki
Redaktor naukowy tomu